

plads, og at saa Forældrene, for saa vidt de kunne, betale den anden Halvdel. Mange maa betale det hele selv, og hvis Forældrene ikke kunne gøre det, faa de Tilskud dels af Sognekommunerne, og dels af Amtskommunerne, idet man gør gældende, at denne Sag ikke udelukkende bør være Statens Sag, men ogsaa Kommunerne. Og det samme vil selvfølgelig blive Tilfældet, naar Antallet af de Pladser, som Kultusministeriet skulde have Ret til at besætte, bliver udvidet, thi det er da ikke Meningen, man vil besætte dem som fuldstændige Fripladser, men man vil bruge disse Penge dels til halve, dels til fjerdedels Fripladser og overhovedet give saadanne Tilskud, som i hvert enkelt Tilfælde ere nødvendige. I hvert Tilfælde vil det nemlig blive omhyggelig undersøgt, hvorvidt Forældrene trænge til Understøttelse, eller om de selv kunne gøre det, eller hvorvidt der kan skaffes Understøttelse fra Forældre eller Slægtninge, og om Sogneraad eller Amdsraad ere villige til at give noget. Til Slutning skal jeg tilføje, at om det end ser ud, som om Lovforslaget stiller to Forlangender, paa den ene Side en Statsgaranti paa 1,250,000 Kr. og paa den anden Side et aarligt Tilskud af 60,000 Kr., bliver det i Virkeligheden kun et Forlangende, naar man ser paa den finansielle Betydning, thi det følger af sig selv, at Staten atter faar en Garanti for, at Renter og Afdrag blive udredede i rette Tid derved, at den ellers har Ret til at holde de fornødne Midler tilbage i det Tilskud, der skal ydes til de Kellerske Anstalter. Derved reduceres Forlangendet til i Virkeligheden kun at have en finansiell Betydning. Med disse Ord vil jeg tillade mig at anbefale denne Sag til det høje Tings Velvilje. Jeg ved, at naar man her i Rigsdagen taler de ulykkelige Sag, taler man ikke forgæves, og særlig er jeg overbevist om at kunne sige dette, naar det gælder de Kellerske Anstalter, der, som sagt, i Aarenes Løb have vist sig saa fortræffeligt styrede at de ere en Ære for vort Land, hvorfor de ogsaa altid have mødt Sympati i begge Rigsdagens Afdelinger.

Formanden (Sofus Høgsbro): Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3095 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Udvalget*:

Til § 5.

1ste Stykke, 2den Linie, ændres „Barn“ til „Børn“.

Det stillede Ændringsforslag, den Paragraph, til hvilken det var stillet, og Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (N. I. Jensen): Da det stillede Ændringsforslag er af en rent sproglig Natur, antager jeg ikke, at der vil blive gjort Indvendinger mod det, og skal paa Udvalgets Vegne anbefale det.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Ogsaa jeg betragter det stillede Ændringsforslag som en Redaktionsændring og kan derfor heller ikke have noget at erindre mod det, men anbefaler det til Tingets Vedtagelse.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag til § 5 af *Udvalget* (se ovenfor)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget, saaledes ændret, vedtoges med 57 Stemmer mod 1.

Formanden (Sofus Høgsbro): Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 4de Juli 1863 § 18.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2841—42.)

Ordføreren for Forslagsstillerne (R. Claussen): Toldloven af 4de Juli 1863 nævner ikke noget om Indførselstold paa Is. Det er først i de senere Aar, at det